

Rane Jonsen

[Erik Klipping](#)

[Drabet på Erik Klipping](#)

[Rani-slægtens](#) våbenskjold.

Kongens kammermester [Rane Jonsen](#) blev også dømt fredløs som medskyldig for mordet på kongen. Rane Jonsen satte sig til modværge, da kongen blev overfaldet, skønt han "*var nøgen og uden våben*", men det hjalp ikke noget. For Rane Jonsen og bl.a. rigets marsk [Stig Andersen](#), blev året efter dømt fredløse for drabet. Rane drog med de fleste andre fredløse i eksil i Norge, men han kom hjem til Danmark og blev fanget.

I sin folkevisesamling gengiver Anders Sørensen Vedel en sagnhistorie om, at kongemorderen Rane Jonsen skal have søgt ly i Gråbrødre Kloster og boet i et hulrum i muren, hvorfra der førte løngange ind i klosterkirken, så han kunne stå inde i det murede alter og følge messerne. Erik Menved siges at have fået pavens tilladelse at trænge ind i klosteret, hvor Ranilds (Ranes) egen hund forrådde hans skjulested. Et andet sagn siger dog, at han havde gemt sig i et hus i byen tilhørende rigsråd [Niels Brok](#) af Hylke, som derved også selv blev mistænkelig (dog aldrig dømt for noget). Kongemorderen blev halshugget og stejlet uden for Roskilde ved Haraldsborg 1295. I folkevisen står der:

De fulgte Ranild aff Roskilde ud,
Hand vred sine hænder saa saare:
Alle de Fruer i Staden vaare,
De fælder for hannem taare;
Hand bød dem alle Tusind god nat.
De bade hannem vel fare.

Ledde de Ranild for offuen By,
Hand saa de Steyler opstande.

Senere skal hans slægtninge blandt gejstligheden have taget ham ned af stejlerne, i procession ført liget ind i byen og ladet det begrave i Gråbrødre Kirke. Historien er gentaget i Ingemanns roman "*Kong Erik og de fredløse*".

Det siges, at Rane inden henrettelsen fik lov til at gense familiegodserne på Stevns, bl.a. Varpelev og [Gjorslev](#). Han blev ført op på bakken, der stadig bærer hans navn, Ranesholmen nord for Hårlev, så han kunne skue ud over Stevns. Hvorpå det gik mod Roskilde og galgen.

